

ZARZĄDZENIE

Dnia 21 stycznia 2025 r.

1. Na podstawie art. 80 § 2a i 2b ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2024 poz. 334; dalej: „u.s.p.”) w zw. z art. 13 k.p.k. oraz art. 120 § 2 k.p.k. odmówić przyjęcia wniosku o wydanie zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X.Y. – sędziego Sądu Rejonowego w K. z uwagi na niespełnienie warunków formalnych wniosku w postaci braku przesłania wniosku sporządzonego i podpisanego przez pełnomocnika będącego radcą prawnym lub adwokatem oraz braku przesłania odpisu aktu oskarżenia wniesionego do sądu wskazującego sprawę, w której immunitet ma być uchylony, pomimo wcześniejszego wezwania do ich uzupełnienia;

2. Odpis zarządzenia doręczyć R. L. wraz z pouczeniem, że na niniejsze zarządzenie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego – Izby Odpowiedzialności Zawodowej w terminie zawitym 7 dni od dnia jego doręczenia;

3. Sprawę zakreślić w repertorium I ZI, jako załatwioną.

UZASADNIENIE

R. L. wniósł o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X.Y. – sędziego Sądu Rejonowego w K. o czyn z art. 212 k.k. (wniosek wraz z załącznikami – k. 7-11).

Przewodniczący Wydziału I Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego – SSN Marek Motuk zarządzeniem z dnia 19 listopada 2024 r. wezwał R. L. do uzupełnienia braku formalnego ww. wniosku poprzez przesłanie wniosku sporządzonego i podpisanego przez pełnomocnika będącego radcą

prawnym lub adwokatem oraz przesłanie odpisu aktu oskarżenia wniesionego do sądu wskazującego sprawę, w której immunitet ma być uchylony w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku w razie nieusunięcia braku w wyznaczonym terminie (zarządzenie – k. 12).

Przesyłka zaadresowana do R. L. została zwrócona do tut. sądu po dwukrotnej awizacji w dniach 22 listopada 2024 r. i 2 grudnia 2024 r., zaś na podstawie art. 139 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p. została ona dołączona do akt sprawy ze skutkiem doręczenia dniem 17 grudnia 2024 r. (przesyłka - k. 18).

Przepis art. 119 § 1 k.p.k. określa wymogi formalne, jakie winno spełniać każde pismo procesowe składane przez strony w procesie karnym, a więc także wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej. Zgodnie z treścią § 1 pkt 1 k.p.k. powołanego wyżej art. 119 k.p.k. wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności – będący pismem procesowym – winien zawierać oznaczenie sprawy karnej, której dotyczy. Innymi słowy wnioskodawca ma obowiązek wskazać konkretne postępowanie karne, które jest prowadzone przeciwko sędziemu, stawiane mu zarzuty oraz organ sądowy, przed którym to postępowanie się toczy. Uchylenie immunitetu sędziemu nie może bowiem nastąpić *in abstracto*, lecz tylko w konkretnej sprawie i w zakresie konkretnych czynów zarzucanych sędziemu. Poza tym, w myśl art. 80 § 2a u.s.p. wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego będącego pełnomocnikiem.

Natomiast jak stanowi art. 80 § 2b u.s.p. jeżeli wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej nie odpowiada warunkom formalnym pisma procesowego określonym w Kodeksie postępowania karnego lub jest oczywiście bezzasadny, prezes sądu dyscyplinarnego, w drodze zarządzenia, odmawia jego przyjęcia.

Wobec faktu, że wnioskodawca R. L. w wyznaczonym terminie nie uzupełnił powyżej wskazanego braku formalnego, należało zarządzić jak na wstępie.

[M. T.]

[a.t]